

Universitätsbibliothek Paderborn

**Scintillæ Ignatianæ, Sive Sancti Ignatii De Loyola,
Societatis Jesu Fundatoris Apophthegmata Sacra**

Hevenesi, Gábor

Coloniæ, 1715

VD18 10988289

5. Martij. Prudentiæ tuæ statuendum relinquo, præstetnē terrenis
omnibus nunc illud opponere: Quid prodest homini? an verò postea brevi
frustra ejulare: Quid profuit? S. Ignat. vitæ l. 2. n. 2.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50423](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-50423)

(71)

Confunde famam , aliter , ac illa vulgaris
age.

S. Martij.

Prudentia tua statuendum relinquo , prae-
stetne terrenis omnibus nunc illud oppo-
nere : Quid prodest homini ? an vero postea
brevi frustra ejulare : Quid profuit ? S.
Ignat. vita l. 2. n. 2.

AMANTUR flores , dum vernant , sed
quam breve tempus est ! ubi exare-
scunt , abjiciuntur . Sic omnia terrae bona ,
dum sunt , quam breve hoc momentum !
delectant : illicè transeunt , & usu ipso fa-
stiuntur.

Dum opibus aut deliciis frueris , te cre-
de somniare , discusso somno , nihil inven-
turus in manu , & quid hoc somnum ? &
quamdiu prodest ?

Omnis gradus felicitatis , ad quem aspi-
rate potes , fugacia secum trahit gaudia ;
splendidè levaris cum pyrobolo , sed mo-
mentum expecta , nihil supererit , nisi fu-
mus . & hunc ceptare , quid prodest ?

Nihil prodesse crede , nisi , quod æter-
num prodest , quod ad beatam æternita-
tem comparandum conduceit ; obest au-

tem

rem gravissimè, quod huic impedimentu
ponit.

6. Martij.

*Qui mundum contempsit, statua similem
oportet, quæ nec lacernâ indui recus
nec purpurâ, quâ priùs ornabatur, det
Et at spoliari. S. Ignat. ap. Lancic.*

L Ocupletibus feliciorem esse præstat
quàm locupletem, nec id admodum
difficile; si sciamus, nihil desiderare, ne
sola pauperem faciunt desideria.

Miseros nos facimus superfluarum de
rum sollicitudinibus, & tenuioris fortu ita
impatientiâ, quam si ferre vellemus, mi ver
riæ omnes evanescerent. Non censu co occ
stat felicitas.

Præstat dominum esse fortunæ, qui nec
servum. Dominatur; qui novit ejus do qui
contemnere. Servit, qui expetit. Motus
apud multos incurabilis, quibus per affelli
entium omnium non desunt vota. Scilicet
hydropici sitis nunquam satiatur.

Usum rerum necessitas definiat, non obli
piditas. Modicum est, quo egemus, quid mus
superflua curas extendimus? Beator e non
rus sorte suâ contentus, quàm Crœsus pli
ra desiderans.

7. Ma